

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Semeščani!

Izvršujoč soglasni sklep volilnega shoda z dne 12. t. m. usoja se „Slovensko društvo“ javiti Vam, da so naši kandidati za izvolitev v mestni zastop nastopni gospodje:

V I. razredu,

ki voli dne 24. t. m.:

- 1.) **Grasselli Peter**, mestni župan, posestnik in deželni poslanec za stolno mesto Ljubljana;
- 2.) **Gogola Ivan**, c. kr. notar in posestnik;
- 3.) **dr. Staré Josip**, c. kr. finančne prokurature pristav in posestnik;
- 4.) **Velkoverh Ivan**, tovarnar in posestnik.

Te može Vam podpisano društvo z mirno vestjo priporoča v izvolitev, ker so vsi že stari izkušeni delavci v mestnem zastopu, in ker nam jamči njih značaj, da bodo uztrajali v resnem in poštenem delu za blagor našega mesta.

Narodni volilci! Pridite na volišče polnoštevilni ter združite svoje glasove na kandidate napredne narodne stranke.

V Ljubljani, dne 14. aprila 1891.

Odbor „Slovenskega društva“.

Pomen Ljubljanskih občinskih volitev.

Nenavadna živahnost in izredna udeležba, kakor se je pokazala pri občinskih volitvah, ki se vrše te dni v beli naši Ljubljani, je dokaz, da tu ne gre samo zato, da se izvolijo zopet za tri leta nekateri zastopniki v mestni zbor, kakor se to godi vsako leto pri dopolnilnih volitvah, da tu ne gre samo za osebe, nego za princip. In tako je tudi v resnici.

Boj, ki ga bijemo pri letošnjih občinskih volitvah glavnega mesta, in ki bode, kakor se za

trdno nadejamo jutri istotako slavno končan, kakor je bil pričet pretekla dva volilna dneva, je boj napredka z nazadnjaštvom, je boj poštene narodne svobode proti skrajni nestrpnosti, kakor jo kaže pri vsaki priliki stranka, ki se imenuje katoliško, ki pa načelom krščanske ljubezni bije dan za dnevom v obraz, kar bi lahko dokazali s prav drastičnimi dokazi, katerih se nam ne manka.

O daleč sezajočih skritih nakanah te stranke, kateri se je žalibog pridružilo nekaj zaslepljenih meščanov, katerim se vendar utegnejo še oči odpreti, govorili smo že v našem listu. Že pri sestavi kandidatov pokazalo se je, da ta stranka v skrajni svoji nestrpnosti ne priznava nikakoršnih in nobenih zaslug dolgoletnih zastopnikov mestnih, o katerih marljivem in uspešnem delovanju se mora pohvalno izreči vsak le količkaj nepristransk človek. Drugače ravnali so naši nasprotniki. Mej desetimi mestnimi odborniki, ki so bili voljeni, ali bodo voljeni jutri, je osem že starih skušenih in le dva sta na novo voljena vsled smrti. A niti jeden vseh teh osmih ni našel milosti v očeh naših katoliških nihilistov.

Da bi šlo po njihovem mnenju, naredili bi popolnoma „tabula rasa“ z sedanjim mestnim zastopom, nagnali bi skupaj svojih somišljenikov in koristolovcev, kateri so se jim pridružili v nadi, da tako pridejo do veljave. Kako temeljito pa so se prevarili poslednji, pokazala sta baš minula dva volilna dneva.

Ogromna večina meščanskih volilcev izrekla se je odločno prva dva volilna dneva proti tacemu herostratičnemu počenjanju. Trd in hud je bil boj prvi dan, a tem častnejša zmaga. Ko pa je potem propal večni kandidat posegel za strupeno svoje pero, ter napisal skrajno podli pamflet v predvečerjem „Slovenici“, pokazalo se je koj včeraj, da je dosegel baš nasprotno od tega, kar je nameraval. Vsak človek, ki ima le količkaj čuta za dostojnost v sebi, mora se z gnjusom obračati od stranke, katera se bori s tacimi sredstvi, katera pripušča, da se tako piše o nasprotnikih in o obče čislanih možeh, kateri imajo jedino to nesrečno lastnost, da ne

spadajo v vrsto bojevitih kapelanov. Ne bomo tu obširneje zavračali tega pamfleta, ker se je deloma že zgodilo včeraj in se bode bržkone o njem imel zagovarjati pisatelj njegov na drugem mestu. Res pomilovanja vredno postalo bi naše glavno mesto, če bi taki ljudje kedaj prišli do kako veljave! Da se to ne bode zgodilo, za to skrbeli bomo že pri časi.

Navdaja nas trdna nada, da se morajo oči odpreti mnogim zapeljanim in zaslepljenim, ter da je klerikalna stranka že prekoračila vrhunec svoje slave in svoje moči, to pa v prvi vrsti vsled strastnega in terorističnega postopanja prvoboriteljev svojih. Nadejamo se, da kakor prva dva dni, tako bode tudi jutri velika večina volilcev zopet dala sijajen dokaz, da tacemu razdirajočemu nihilističnemu počenjanju ne pritrdi, da ji je mar resnični napredek in razvoj našega mesta, za kateri so toliko storili baš oni možje, katere bi nasprotna stranka tako rada popihala s površja, da na njih mesto postavi svoje privržence, prostovoljne ali prisiljene, ker tudi tacih se ne manka.

Na volilnih prvega razreda je torej, da sijajno dokončajo slavno zmago, da tudi oni pritrdijo sodbi, katero sta izrekla tako odločno druga dva volilna razreda, da pokažejo pred svetom, da je glavno mesto naše napredno mesto, da spoštuje pravo svobodo in napredek, ne pa srednjeveški fanatizem, katerega si zastoj prizdevajo vcepljati nam nasprotniki. S tem, da bodo oddali glasove svoje za zaslužne kandidate „Slovenskega društva“, da se udeleže kolikor mogoče mnogobrojno volitve, ne bodo samo izvršili svoje narodno gospodarske dolžnosti, da mestno gospodarstvo zopet izroče skušenim rokam, nego pridružili se bodo tovarišem svojim, ki so tako sijajno pred svetom rešili čast našega glavnega mesta.

Baš v tem nasprotstvu, ki se je pokazalo glede principa, za katerega se borimo, leži globok pomen letošnjih volitev, kajti nikdar poprej nista si nasproti stopili tako odločno obe narodni stranki. Naj nas nasprotniki imenujejo kakor jim drago, mi

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(„Les extremes se touchent“; koncert in volitve; „Glasbene Matice“ novi pevski zbor; Förster, Nedved, F. S. Vilhar; kvantiteta in kvaliteta; volilni boj; bela Ljubljana in črna; zmaga zdravega razuma; konec „Kalanijade“; kandidatska odiseja; Kalan kaplan — pokopan!)

„Les extremes se touchent“. Ta francoski pregovor uresničil se je pretekli teden pri nas. Koncert in pa volitve, skrajna razdvojenost in razburjenost na jedni strani, na drugi pa harmonija na vrhuncu svoje slave, to sta bila značajna dva nasprotna tečaja, okolo katerih se je sukala vsa naša lokalna pozornost preteklih dni.

Blagovoljne čitateljice in čitatelji mi torej ne bodo zamerili, ako se tudi jaz za danes malo dalje pomudim pri teh dveh točkah, ter tako moje današnje kramljanje morda postane nekoliko bolj lokalnega značaja. Ker se pa nadejam, da se za dogodke na umetniškem, kakor na ožjem političnem polju vendar le utegnejo zanimati tudi zunaj ožjih mej metropole naše, dovoljujem si biti malo bolj obširen.

„Glasbena Matica“, katera tako čvrsto deluje že mnogo let na glasbenem našem polju, storila je preteklo soboto prvi svoj korak v novem svo-

jem delokrogu, ki se ji je posrečil popolnoma in izvršil tako sijajno, da sme opravičeno biti ponosna nanj. Prvi poskus vrlega društva bil je tako časten in srečen, da bode gotovo društvo spodbujal tudi na dalje. Novi moški zbor „Glasbene Matice“, ta najnovejša naša akvizicija na narodnem polju, prevzel je častno nalogo, da reprezentuje domače slovensko petje, in rešil je je tako sijajno, da je bil le jeden glas zadovoljnosti. Ni moja naloga, da bi se tu ugrabljaj v strokovnjaško oceno pojednih skladb, toliko pa smem reči, da so se izborne skladbe najboljših naših domačih skladateljev pele s tako fino dovršenostjo, da je bilo veselje poslušati. Förster, Nedved in F. S. Vilhar bili so zastopani v zborovih skladbah, katere je novi zbor pel pod vodstvom g. dr. Grossa s tako preciznostjo, da je naučeno občinstvo koj po prvem zboru, Nedvedovem „Vojaci na potu“ burno in dolgotrajno zahtevalo ponavljanja in moram le obžalovati, da se tej tako prononcirano izrečeni želji ni ustreglo. Skladba sama na sebi je jako karakteristična in lepa, a ob enem tudi teška, in je občinstvo z burno pohvalo pokazalo, kako dobro je vedelo ceniti veliki trud pevskega zbora in njegovega voditelja, da se je ta zbor tako dovršeno nam predstavil. „Slovenska dežela“ Nedvedova je jako ljubka stara skladba, ki pa jo je skladatelj pogodil tako srečno, da je še vedno mlada in nova, posebno če

se poje tako dovršeno in precizno kakor zadnjič. Försterjeva „Slava Slovencem“ pa je komplikovana skladba, za katere eksatno prednašanje gre vsa čast zboru in njega neumornemu in neutrudljivemu učitelju in voditelju dr. Grossu. Zadnja zborova točka bila je F. Vilharjevo „Slovo“. Akopram ni baš bogata izvirnih motivov in pisana nekako v italijanskem stilu, naredi na poslušalca veličasten utis in daje posebno solistu mnogo prilike odlikovati se bodisi v recitativnem odstavku, bodisi v kantileni. Ta točka ostala bode vedno priljubljena večja koncertna številka.

Da je zbor ne samo po svoji kvantiteti bil impozanten, nego da je posebno po svoji kvaliteti bil tak, kakor ga že dolgo nismo videli, morda le v najprvih letih našega preporoda, to je okoliščina, katero mi je poudarjati s posebnim zadoščenjem. Izrekati mi je le iskreno željo, da bi ta zares lepi zbor, ki je združil v sebi tako odlične elemente, vzdržal se mnoga leta v svoji sedanji sestavi, a da bi se mu skoro pridružile še mnoge narodne pevske moči, katere se za zdaj še drže pasivno na strani, in imeli bomo pravi elite-zbor, ki bode na čast Ljubljani.

Toliko zdelo se mi je potrebno spregovoriti danes o tem oddelku koncerta, ker o drugem se je itak že govorilo in izrekam le željo, da bi nam skoro „Glasbena Matica“ zopet podala priliko, da

se imenujemo slovenska stranka, kakor se društvo naše imenuje „Slovensko društvo“, nam je mar za svobodni in resnični napredek slovenskega naroda, nazadnjaštvo in nestrpnost pa prepuščamo drage volje nasprotnikom svojim.

Ne dvomimo, da se bode vedno širilo število naših prijateljev in da bode končno vendar pri veliki večini dozdej še nam nasprotnih, a pošteno mislečih, zapeljanih meščanov prodrlo spoznanje, na kateri strani je resnična svoboda, resnično zanimanje za razvoj in blagor našega glavnega mesta. Razsodbo o tem z mirno vestjo prepuščamo času.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. aprila.

Iz adresnega odseka.

Kakor vse kaže, bomo imeli tri adresne načrte. Ker se levičarji neso hoteli pridružiti Poljakom in ostalim članom desnice, da bi skupno se izvršil načrt adrese, bode predložilo 14 članov nemške leveice svoj načrt, 3 Mladočehi prodložili bodo svoj načrt manjine. Dovolilo se jim je vendar po prizadevanji Poljakov še tretji mandat v odseku. Da bodo predložili načrt adrese le z namenom, da poudarjajo svoje državopravno stališče, je razumljivo, kajti da bi prodrli, na to niti misliti ni. Večina odsekova, 19 članov, pa bode predložila načrt, o katerem se še ne ve, kakšen bode prav za prav. Po teh navedenih številkah je videti, da, če se kaj ne spremeni, ni baš posebno velike složenosti pričakovati pri adresni debati, kakor se je to res tudi pokazalo že koj v prvi seji adresnega odseka. Če bode, kakor se trdi, res v načrtu večine tudi odstavek glede češke sprave, bode pač čudno in zanimivo, da niti Čehi, to je Mladočehi, niti Nemci ne bodo glasovali za spravo, katera se vendar njih obojih tiče v prvi vrsti. Mladočehi bi nikakor ne mogli glasovati za adresu, ki bi hvalila spravo, katero so oni tako strastno in energično pobijali.

Pri volitvi poročevalca za načrt adrese, ki se je vršila po končani generalni debati, trajajoči več ur, pokazala so se že nasprotstva. Šele po dvakratnem glasovanju dognal se je rezultat. Pri prvem dobil je dr. Bilinski 16 glasov, dr. Plener pa 15. Pri drugem pa je dobil dr. Bilinski 19 glasov, ker sta se pridružila dva mladočehska člana, ki prvič nesta glasovala in jeden član, ki je prvič oddal bel listič. V debati sami poudarjali so Kaizl, Šuklje in Klaič odločno narodno in državopravno stališče, o katerem naj se izreče adresa jasno.

Budgetni odsek

Imel je tudi že svojo prvo sejo, in so se razdelila posamična poročila. Levičarji se bržkone ne bodo odtegali, kakor do zdaj. Splošnim poročevalcem o budgetu namerava se voliti dr. Bilinski. V odseku se bode budget hitro rešil, kakor je nada, tako, da bode že v drugi polovici bodočega meseca prišel lahko v obravnavo v zbornici. Najprej rešil bode odsek provizorični budget, ker dovoljeni obrok za pobiranje davkov že poteče s tem mesecem in mora predloga priti tudi še v gospodsko zbornico.

Iz poljskega kluba.

Kakor se poroča z Dunaja v razne poljske liste, je našel predlog, da bi se na prestolni govor odgovorilo z adreso brez posebne politične barve, v poljskem klubu živ odpor. Na vsak način hočejo mnogi člani, da se naglaša avtonomistično stališče,

se nasladimo na tako izbornem moškem petji, kakor smo ga čuli pri prvem njenem koncertu. Moči imamo dovolj, da lahko spravimo kaj prav impozantnega na dan. Bog daj torej srečo!

Volilni boj bode skoro končan. Še jutri, in povrnil se bode zopet mir, ponehala bode zopet za jedno leto volilna razburjenost, ki nas je tako nadvladala, da je težko človek mogel misliti še na kaj drugega. Bela Ljubljana osvetlila si je lice svoje, pokazala je zopet jedenkrat, da hoče ostati i nadalje to, kar je bila dozdej, da je nikakor ni volja podati se v senco onega velicega širokokrajatega črnega klobuka, pod katerega bi je tako radi zagnili nekateri naši prijatelji, ki bi belo Ljubljano tako radi prekrstili v črno, in jo pripravili ob njeno častljivo staro ime.

Bil je krasen solnčnat dan, ko smo slavili prvo zmago, ko je solnce posijalo pred naš prag pretekli ponedeljek. Narava sama veselila se je menda z nami. Jednako bilo je včeraj, in ne dvomim nikakor, da drugače ne more biti jutri in zmaga bode sijajna, častna. Pokazalo se je, in se bode gotovo tudi jutri, da zdravi razum, spoznanje za potrebo napredka in prave svobode ni izumrl v naši prestolici in naj si še toliko prizadevajo nasprotniki naši iz domačega taborja, okolu katerih se je zbrala nezavednost in pa nekoliko političkih pustolovcev, ki pa so se preverili temeljito, da je vse zastoj,

ker se nadejajo, da bodo za tak načrt adrese glasovali tudi Mladočehi in klub konservativcev. Nekateri listi celo resno razpravljajo vprašanje, kako bi bilo, če bi Taafe s pomočjo Mladočehov skoval zopet „železni krog!“

Iz okupiranih provincij.

Hercegovinsko-bosenski izredni „Streifcorps“, ki je bil osnovan po ustaniku l. 1882. bil je razpuščen početkom tega meseca, kar je dokaz, da so se odnosi zboljšali v toliko, da je ta zbor „štrafunov“, kakor jih je imenoval narod, se razpustil in zdaj samo še žandarmerija skrbi za varnost na meji. Tudi stanje vojaštva se bode znižalo, ter bode pri bodočih spremembah garnizij nekoliko bataljonov prestavljenih iz dežele.

Vnanje države.

O atentatu v Sofiji

se še vedno razširjajo fantastične vesti, ker se pozitivnega ne more ničesar prijaviti. Tako zdaj prinaša „Kölnische Zeitung“ zopet senzacionalno vest, da je bil v Sofijo poklican in tam zaprt tajnik bolgarske agenture v Bukareštu, Vladigerov, ki je priznal, da se je udeleževal ruske zarote proti Bolgariji, ter tudi razkril ruske agitacije v Srbiji, in izpovedal o ruskih upletenih uradnih osebah. Ni nam treba pristavljati, da vse take vesti treba jako oprezno jemati v poštev, ker imamo preveč dokazov, kako bujna je fantazija nekaterih listov, ki širijo take in jednake laži.

Veliki knez Vladimir,

brat carja ruskega, bode bajé imenovan guvernerjem poljskim. Tako vsaj se poroča nekaterim listom.

Italijanski parlament.

V italijanski zbornici prideta te dni na vrsto dve važni predlogi, ki bosta bržkone vzbudili živahne debate, namreč predloga o spremembi volilnega reda od l. 1882 in pa afriška kreditna predloga za 4 1/2 milijonov lir, katere so se potrošile za afriške kolonije. Pri tej priliki bode se gotovo razvila večja politična debata o kolonijalni politiki, katera ima v zbornici mnogo hudih nasprotnikov, ki bodo gotovo vlado hudo napadali zaradi kolonijalnih razmer, ki se ne kažejo baš v najprijetnejem svitu.

Bismarckova izvolitev.

Ožja volitev mej Bismarckom in socijalno-demokratskim kandidatom bode dne 30. aprila. Zanimivo je, kako se izraža republičanski francoski list „Temps“ o tej volitvi: Bismarck je z močno svojo roko ugnetil germanski ilovnati kolos, on je povzdignil nemško državo iz prahu atomov. V Franciji bile so nagrade za manje zasluge ljudska glasovanje, ki so po 20, 30 do 50 mandatov združila na jedno in isto osebo. V Nemčiji je to drugače: V Gestemünde bode bivši državni kancelar se moral podvreči sramotilni ožji volitvi.

Burni delavski shodi

bili so preteklo nedeljo v Barceloni. Kar je delavcev pod vodstvom anarhistov, sklenili so, da bodo l. maja izostali od dela ter demonstrovali. Socijalistični delavci pa hoteli delo ostaviti le zvečer in ne demonstrirati. Tovarniški delavci iz predmestij sklenili so praznovati dne 1. maja in demonstrirati. Na dveh shodih prišlo je do krvavega tepeža mej socijalisti in anarhisti, vendar se na ulicah red ni motil. Shodi v Madridu so bili bolj mirni. Večina delavcev izrekla se je za mirno manifestacijo dne 1. maja.

Američanski poslanik v Rimu

ima od dne do dne težavnejše stališče, ker se je razpor mej Italijo in Ameriko poslednji čas zopet poostril vsled odgovora Blaine-jevega. List „Popolo Romano“ svetuje američanskemu poslancu, naj ostavi

da nakan svojih ne bodejo dosegli ter pogazili z brutalnim terorizmom zavednega meščanstva.

Pomilovanja vredna se mi res zdi ta gospoda, ki je nekako za gotovo pričakovala, da nas bode sijajno podrla koj prvi dan, koj pri prvem naskoku. Spodletelo ji je, včeraj pa je bil poraz njen tak, da ji je kar sapo zaprlo in se nadejam, da tudi jutri ne bode prišla več do nje.

Za trdno pričakujem, da bode že vendar jedenkrat dokončana „Kalanijada“, ki se že nekaj let prepeva pri nas in ima morda že več kritic in verzov nego pa Homerjeva Ilijada. Bila je to prava kandidatska odiseja. Nesem se sicer še pečal nikdar ž nje junakom, ker se mi nikakor ne zdi tako važna oseba, a danes pa mu prvič in zadnjič posvetim, kot spomin trojnega propada vrze, ki so došli pretekli ponedeljek in se glase:

V tretje rado gre
Pregovor pravi znan,
Resnico tega je
Poskusil naš Kalan!
Že trikrat kandidat
Andrej je bil zaman,
V tretje tudi lopnil je
Ta bojevit kaplan!

Po pregovoru „Omne trinum perfectum“ mislim, da je mož s tem odpravljen, ter da je za precej dolgo časa ali za vedno kaplan Kalan — pokopan! R. i. p. Amer! Ahasver II.

Rim, ker njegovo stališče postaja vedno bolj nemogoče.

Dopisi.

Iz Črnomlja 20. aprila. [Izv. dop.] Minola zima je bila pač dolga in huda ter smo jo mi Belokranjci zelo občutili, ker nismo z vsem za oster mraz povoljno pripravljeni. V življenji pa je že navadno, da za jedno neprijetno rečjo pride še druga in tretja slabejša in tako so prišli po zimskem ozebanji bolezn, kakor plućnica in še celo koze, da so šole morali za mesec dnij zapreti. Nekateri šole so še sedaj zaprte. Pomrlo je več otrok in odraslih ljudij, ali toplejši čas bode tudi to nesrečo od ljudstva odvrnil. Bog daj!

Trte v vinogradih večinoma neso pozeble, pač pa je ozimina na njivah močno trpela, ker je bila več mesecev pod zelo visokim snegom. Sadno drevje je skoro nepoškodovano.

V našem mestu se bode letos zopet več novih hiš zgradilo, kar je le hvale vredno, ker se tako mesto vedno povejšava, odnosno lepša. Ali žal! Naša mestna, vsled uloženih protestov in prizivov zadržana stvar glede občinskega starišstva pa še do danes ni rešena, ne na desno in ne na levo, akoravno je od občinskih volitev že osem mesecev minolo. Potrpimo! držeč se poslovice: „Svaka sila do vremena!“

Letos ne bomo videli Jurija v zeleni obleki; dosti dežuje in skoro zmerom je mrzlo, zato ne more zemlja ozeleniti, drevesa pa ne mladik pogajati. Mrčesno zalego sicer ta mraz zatira, ali delo zaostaja v vinogradih in na polji posebno, ker tudi ni mogoče najeti delavcev, ker so mnogi čez morje v Ameriko odšli, nekateri na svojo škodo, mnogi pa vendar le z ondu zasluženim denarjem svoje tukajšnje domovje propada branijo in svojem gmotno pomagajo.

„Matica Slovenska“.

LXXXVIII. odborova seja.

(Konec.)

Društvenih knjig se bo tiskalo po 2400 iztisov, s tiskarnami je napraviti tiskovne pogodbe. Knjige naj veže še sedaj knjigovez Fr. Dežman.

Odbor sklene po nasvetu književnega odseka, da prične Matica z objavljanjem obširnejše „Slovenske zgodovine“. Delo hoče voditi g. prof. Rutar in si pridobiti v ta namen več sotrudnikov-strokovnjakov. Kot društvena knjiga za l. 1892 se potrdi „Goriška“ iz peresa g. prof. Rutarja.

Gledé III. natisa Pokorni-Tuškovskega „Prirodopisa rastlinstva“ se ukrene potrebno, da izide še o pravem času za šolsko leto 1892/3.

Poveat „Mešetar“ se ima vrniti pisatelju, da jo v smislu ocene presojevalcev popravi in odboru potem vnovič predloži. Drugo obširnejšo povest „Z ognjem in mečem“, poljski spisal H. Sienkiewicz, bodo pregledali še drugi presojevalci, da izrekó svoje mnenje, in stavijo odboru o svojem času dotične nasvete.

Po nasvetu književnega odseka se soglasno sklene, da se izdavanje „Besede“ z ozirom na pričuječe razmere definitivno opusti.

Istotako se gledé izdavanja znanstvenega časopisa sprejme po kratkem razgovoru sledeči predlog književnega odseka: „Oziraje se na to, da se znanstvene razprave, kolikor jih dandanes pišejo slovenski pisatelji, lahko spravijo na dan po raznih dozdanjih glasilih („Letopis“, „Zvon“, „Dom in Svet“, „Učit. Tovariš“, „Popotnik“, „Pravnik“, „Zg. zbornik“, „Poročila muzejskega društva“ itd.), oziraje se dalje na to, da so se vsi dozdanji poskusi, osnovati znanstven časopis, pri nas ponesrečili („Vestnik“, „Kres“, „Letopis 1878“) in na posled v poštev jemaje neveselo prikazen, da se od vseh strani bolj oglašajo ostri kritiki, nego bistri podporniki, sklene se, da Matica Slovenska občnemu zboru ne bode priporočala izdavanje znanstvene lista.

Matica prevzame na prošnjo g. dr. Zupanca od g. Robiča pisma in ves zaklad za zgradbo Bleiweisovega spomenika, od katerega je že nekaj časa jedna hranilniška knjižica v društveni blagajni.

Odbor vzame na znanje, da so računi za leto 1890 gotovi. — Blasniki tiskarni se dovoli naknadno za izvanredne stroške pri natiskanju lanske knjige svota 50 gld.

Tajnik poroča o došlih kurentnih dopisih. Matica je prejela v zadnjem času več prošenj za po-

daritev založnih knjig in zahval za prejete. Glede poverjenosti se je izvršilo nekoliko sprememb. Nove poverjenike so dobili: Gornji Grad, Kamna Gorica, Pliberk in Velikovec; imajo pa dobiti še Črni Vrh, Trst, Št. Lenart in Ribnica.

Matica je prejela več knjig od različnih društev, s katerimi stoji v književni zvezi. Od zadnje seje sem se je pomnožila njena knjižnica za 160 knjig, zvezkov in časopisov. Prejela jih je 96 v dar, 64 v zameno. Darovalcem se je o svojem času iz predsedništva dala spodobna zahvala.

Za lansko leto je plačalo 1712 letnikov, za letošnje doslej 545. Od zadnje odborne seje (12. novembra 1890) sta pristopila dva ustanovnika (izmej letnikov) in 33 letnikov, namreč:

A. Kot ustanovnika: 1. Peter Božič, kurat v Ravnah na Goriškem; 2. Gustav Pirc, c. kr. kmetijske družbe tajnik. B. Kot letniki: 1. Viktor pl. Andriolli, c. kr. davk. kontrolor v Litiji. 2. Josip Atteneder, nemški propovednik v Celji. 3. Franc Barborič, župnik pri sv. Tomažu. 4. Anton Bile, odvetniški koncipijent v Postojini. 5. Čitalnica Metliška. 6. Čitalnica Glinško-Viška. 7. Avgust Endlicher, mestne hranilnice blagajnik v Ljubljani. 8. Franc Gerdinič, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani. 9. Janko Globočnik, c. kr. notar v Velikih Laščah. 10. Josip Goljevšček, trgovec v Gorici. 11. A. Hýp, bogoslovec v Gradcu. 12. Franc Irgl, mestni vikar v Celji. 13. Vincenc Jan, posestnik v Spodn. Gorjah. 14. Josip Jekler, gostilničar v Gradu. 15. Josip Jenko, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani. 16. Knjižnica okr. učiteljska v Ribnici. 17. Dr. Ivan Kopřiva, mestni fizik v Ljubljani. 18. Jarnej Košar, slikar pri sv. Jurju na Ščavnici. 19. Štefan Lapajne, c. kr. okr. komisar v Postojini. 20. Josip Oberstar, strugar v Sodražici. 21. Marija Petrič, veleposestnikova hči na Vrhniki. 22. Karol Pirc, učitelj na realki v Ljubljani. 23. Dr. Franc Poček, c. kr. avskultant v Novem Mestu. 24. Ivan Rihteršič, nadučitelj v Boh. Srednji Vasi. 25. Lovro Skumavec, posestnik v Zgornjih Lazih. 26. Friderik Soss, trgovec in posestnik v Ljubljani. 27. Ivan Spritzer, učitelj pri sv. Marjeti n/P. 28. Franc Strel, načelnik železniške postaje v Kamniku. 29. Josip Šorn, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani. 30. Janko Toman, učitelj v Moravčah. 31. Jakob Traun, trgovec in posestnik na Glincah. 32. Josip Urlep, carinar v Eisenerzu. 33. Davorin Vulešinič, župan v Radovičah.

Domače stvari.

— (Občinske volitve Ljubljanske) imele so marsikaj zanimivega. Klerikalci bili so zmage tako gotovi, da so v Trnovem in Krakovem imeli že vse pripravljeno, ko bi bil kapelan Kalan izvoljen. Po ponedeljskem porazu pa Krakovci in Trnovčani jako jezni gledajo na balončke, katere so bile ženske, Kalanove glavne zaveznice, nakupile. — Mnogo je bilo slučajev, da so klerikalci tega ali onega moža pregovorili, da je svojo besedo prelomil. Tako storil je tudi Vodmatski župan Slapničar iz Most. Gospodu Eliju Predoviču, ki mu je bil pred par leti pomagal na županski stol, zastavil je bil častno besedo, da bo naše volil. A Šentpeterki župnik Malenšek poslal mu je vizitnico in ga povabil na obed. Ne vemo, sta li z župnikom golaš ali kaj drugega jela, gotovo je pa to, da se je Slapničar po tem povabilu izneveril svoji besedi in glasoval proti nam. Danes bil je mož, drugi dan pa ...! — Kot posebna zanimivost javlja se nam še to, da je dr. Gregorič v svoji agitatorični gorečnosti bil toli dobrasrčen, da je tri recepte zastoj zapisal!

— (Osebna vest.) Gosp. dr. Valentin Janežič, nadštabni zdravnik druge vrste in vodja bolnice št. 13 v Terezinu, imenovan je sanitétskim načelnikom 14. voja v Celovci.

— (Gospod Peter Levičnik,) deželnega sodišča svetnik pri okrožnem sodišči v Celji, dobil je povodom svojega umirovljenja naslov in značaj nadsodiškega svetnika.

— (V Trebnjem) bila je pretekli ponedeljek obravnava proti kapelanu Ščinkovcu iz Žužemberka. Obsojen je bil na 15 gld. globe. Obširno poročilo nam je obljubljeno.

— (Poročil) se je dne 19. t. m. g. Anton Kosi, učitelj v Središči z gospodično Minko Ščinkovičovo, hčerko Središkega tržana in veleposestnika T. Ščinkoviča.

— (Slovanski velikošolci na Dunaji) prirede o Binkošti izlet v zlato Prago, da si ogledajo tamkaj razstavo in druge znamenitosti češke stolice. Za potrebne stvari ima skrbeti osek, v katerem so po štirje zastopniki vsakega slovanskega plemena. Izleta udeležili se bodo tudi drugi Dunajski Slovani kot gostje. Ako se oglasi vsaj 300 udeležencev, priredi se poseben vlak v Prago in nazaj.

— (Patrijotično gospejsko pomožno društvo za Kranjsko v Ljubljani) ima v četrtek dne 30. t. m. ob 11. uri dopoldne v stanovanju društvene predsednice na Turjaškem trgu št. 5 redni občni zbor z običajnim dnevnim redom. Za sklepčnost treba prisotnosti 20 članov.

— (Popravek.) Izvestje o „Slovenske Matice“ odborovi seji popraviti je tako, da mej prisotnimi odborniki ni bil dr. Fran ampak dr. Jernej Zupanc.

— (Okrajna bolniška blagajna Ljubljanska.) Dne 21. t. m. ustanovil se je novi odbor. Izvoljeni so v načelnštvo gg.: Avgust Weber načelnikom in Anton Leutgeb podnačelnikom; v nadziralni odbor g. Josip Stranski in v razsodišče g. Fran Doberlet star. načelnikom.

— (Društvo tiskarjev, kamenopiscev in kamenotiskarjev na Kranjskem.) V soboto v 25. dan aprila 1891. l. vršil se bode v vrtne salonu Schreinerjeve pivnice (Sv. Petra cesta) zabavni večer, katerega priredi pevski klub Typographia z zanimivim programom. Mej vspešnim godbo na gosli s spremljevanjem glasovirja, potem ples. Pevske zборе poje pevski klub Typographia pod vodstvom pevovodje gospoda J. viteza Janušovskega. Kasa se odpre ob 7. uri. Ustopnina 30 kr. Začetek ob 8. uri.

— (Družbe sv. Mohorja dom v Celovci.) Kako skrbi mestni zastop Celovski za olepšavo mesta in za povzdigo stavbene delavnosti, kaže zopet dolga vrsta težav in situacij, ki so se delale družbi sv. Mohorja, ki je nameravala zgraditi svoj dom v Celovci. Najprej se je v javni seji občinskega zastopa razpravljalo o veliki nevarnosti, ki bi nastala za nemštvo, če bi se dal slovenski napis na hišo. Potem pa je stavbena komisija se pečala z natančnejšo preiskavo tehniških zadržkov, ovir in jedrnatih stvari. To se je zgodilo tako temeljito, da se je res srečno preprečila vsa stavba. Zahtevalo se je, da družba na svoje stroške popravi oziroma na novo oboka mestni veliki kanal, ki je speljan baš na mestu, kjer bi imela stati sprednja stran poslopja. Ta kanal bi ostal nedotakljiva last mesta, a družba bi ne imela nobene pravice do kacega odškodovanja, če bi po kanalu družbeno poslopje trpelo kako škodo. Družba pa bi morala kanal vedno na svoje stroške popravljati, če bi se kdaj kaj pokvarilo na njem. Kratko in malo družba bi imela na večne čase vse stroške in dolžnosti, mesto pa za večne čase vse pravice in nobenih stroškov za vzdržavo dotičnega kosca mestu pripadajočega kanala. Da je družba v taci razmerah raje opustila zgradbo nove hiše, razume se samo ob sebi. Mnogi obrtniki pa, ki bi bili pri zgradbi kaj zaslužili, ostanejo po takem ravnanju na cedilu in se lahko zahvalijo mestnemu zastopu, ki tako izvrstno podpira njih interese. — Tem besedam, katere smo povzeli „Kärntner Volksblatt“-u, nemamo ničesar pristaviti, ker dosti jasno kažejo pravicoljubost nemških mestnih očetov v Celovci.

— (Shodi državnih uradnikov.) V četrtek dne 7. maja 1891. l. dopoldne bodo po vseh avstrijskih kronovinah imeli državni uradniki shode, v katerih se bode sklepalo o nastopnih predmetih: a) Preosnova aktivitetne doklade državnih uradnikov po načinu, kakor je veljaven za stanarino vojaških uradnikov. b) Preosnova umirovljine državnih uradnikov po obstoječih zakonitih določbah za vojaške uradnike, istotako umirovljine udov ter preskrbovalnine sirot primerno razmeram sedanjega časa. c) Sistemizovanje mest za državne uradnike v IX., X. in XI. razredni vrsti tako, da bode število v vsaki vrsti jednako in d) upeljava službenega zakonika in načelnih pravil pri imenovanju državnih uradnikov, kakor se postopa pri vojaških uradnikih, potem upeljava konkretnega statusa za vse uradnike pojdinih strok in ministerstev. V teh predmetih izražene so državni uradnikov želje, katere so gledé na zastarele zakone in sedanje razmere povsem opravičene in se bodo v državnem zboru po poslanci Viljemu Eksnerju vladi sporočile. V Ljubljani bode shod državnih uradnikov ob navedenem

času v mestni dvorani. Posamezna vabila k temu shodu se ne bodo razpošiljala.

— (Ogersko trgovinsko ministerstvo) je mej železnice, katere se imajo zgraditi l. 1892., postavilo črto Beligrad-Mitrovico-Sisek-Karlovac do kranjske meje, kjer bi se zvezala z dolensko železnico, katera bi se potem seveda morala zgraditi tudi do meje. Ogersko ministerstvo je namreč spoznalo, da bi s to progo dobilo najkrajšo zvezo s Švico, kar bi za izvoz žita in vina bilo največje važnosti. Ako se to zgodi, potem se pač ni bati, da bi kranjska dežela kedaj mogla imeti kakih doplačil iz garancijskega naslova.

— (Pevsko društvo „Adrija“ v Bar-kovljah) imelo je svoj občni zbor, pri katerem se je pokazalo, da društvo jako vrlo napreduje. Imelo je 505 gld. 22 kr. dohodkov, 498 gld. 30 kr. izdatkov, premoženje iznaša 244 gld. 82 kr. Knjižnica šteje 350 knjig, pevci naučili so se 52 zborov in čveterospevov. V odbor so bili voljeni gg.: Predsednikom Dragotin Martelanc, podpredsednikom Hr. Ražem, tajnikom Franjo Godnig, blagajnikom Franjo Ščuka, arhivarjem Fr. Šmuc. Odborniki: Josip Pertot Križetov, Marija Pertot, Andrej Krečič, Anton Martelanc.

— (Dijaških ustanov.) do katerih imajo gimnaziji, realci, dijaki na učiteljski, oziroma na gozdarskih, poljedelskih in obrtnih šolah pravico, razpisala je deželna vlada Kranjska 24. Prošnje uložiti je do 15. maja t. l.

— (Razpisano) je mesto sodiškega pristava pri okrajnem sodišči v Kotji (Kötschach) na Koroškem. Prošnje do 5. maja t. l. — Na dvorazrednici v Košani razpisano je mesto nadučitelja. Plača 500 gld., priklada 50 gld. in stanovanje. Prošnje do 20. maja t. l. — Na trirazrednici na Jesenicah razpisana je služba tretjega učitelja z letno plačo 450 gld. Prošnje v 14 dneh.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Vransko 23. aprila. Slava, trikratna slava zavednim volilcem Ljubljanskim.

Pravicoljub.

Dunaj 23. aprila. Zbornica poslancev vsprejela budgetni provizorij brez debate v drugem in tretjem branji.

Dunaj 23. aprila. Občinski zastop razširjenega Dunaja izvolil županom Prixa s 96 proti 42 protisemitskim glasom. Prix naglašal, da treba izogibati se političnim debatam, poudarjal zasluge cesarjeve za razširjenje Dunaja in končal s klicem „hoch“, katerega je zbor trikrat naudušeno ponovil.

Steyr 22. aprila. Več listov objavilo je vest, da je rusk general obiskal tukajšnjo tovarno orožja in sklenil pogodbo za milijon pušk. Iz pristojnega vira se zagotavlja, da je ta vest neosnovana. Ruski general si je tovarno samo ogledal, o kaki pogodbi ni bilo niti govora.

Rim 23. aprila. Tovarna za smodnik pred „Porto Portoso“ razletela se je ob 7. uri zjutraj. Tovarna je tik poljedelske deške šole. Zagotavlja se, da je 120 oseb poškodovanih, večinoma dečkov. Je li tudi kaj mrtvih, še ni znano.

Beligrad 22. aprila. Govori se, da je vlada kraljico Natalijo pozvala, naj prostovoljno ostavi Beligrad in Srbijo, sicer se bode uporabila sila.

Peterburg 22. aprila. Vlada je svojemu veleposlaniku v Carigradu naročilo, naj pri Porti izposluje, da bode smela skozi Dardanelle Fregata „Admiral Kornilov“, na kateri se vrača veliki knez Jurij iz Ajaccia domov.

Novi Jork 22. aprila. Hripa se širi. Včeraj umrlo 251 oseb, mej njimi 27 za hripo. Letos jih še noben dan ni umrlo toliko.

Razne vesti.

* (Prva papirnica v Srbiji.) Narodna skupščina dala je koncesijo za gradnjo prve srbske papirnice nekemu angleškemu društvu, v katerem so znani bankir Stanhope, tovarnar Cowen, lastnik slovečega lista „Illustrated London News“ Ingram in lastnik časnika „Daily Telegraph“ Kingston. — Uplačana glavica iznaša 3,750.000 dinarjev.

* (Zola in francoska akademija.) Kakor znano, trudi se sloveči romanopisec Emile Zola že dlje časa, da bode vzprejet mej nesmrtni akademike, a do zdaj se mu še ni posrečilo. Tudi sedaj

nema baš mnogo upanja, da postane naslednik slavnemu Octavu Feuilletu, vzlic temu, da prevlada v dotičnih krogih nazor, da bôdi Feuilletov naslednik romanopisec, kajti sedaj zastopa to stroko jedini Cherbuliez. Kandidatje, kateri imajo največ nade, da zasedejo fotelj akademijski, so po Zolovi sodbi: de Bournier, Loti, Fabre in Zola, v prvi vrsti pa „božanstveni Loti“. — Zola je preverjen, da bode njegove kandidaturo tudi mnogo škodoval najnovejši njegov roman „A' Argent“.

(Milan v iskalnem listu.) Naše dobe najodličnejši aventurist, razkralj Milan, prišel je celo v iskalni list, zadela ga je torej čast, katere se izvestno ni nadejal. Nek Peštanski žid Weltner utekel je ondotnemu redarstvu in v iskalnem listu, kateri se je izdal, poudarja se izredna podobnost njegova s kraljem Milanom. Ta podobnost je menda samo vnanja, kajti o notranji podobnosti mej Milanom in Weltnerjem ni govora. Kakor poročajo Peštanske novine, ukazal je mestni kapetan Budimpeštanski, da se iz iskalnega lista izpusti opazka, tičočja se poštenjaka Milana.

(Slavna pevka Bianka Donadio,) ki je pred leti pela tudi na Zagrebškem gledališču, šla je baje v samostan zaradi nesrečne ljubezni. Tako poroča „Hrvatska“. Nam se ta vest zdi sumna, ker je baš „Hrvatska“ nedavno tudi prav obširno poročala o smrti slavne Adeline Patti, katera pa je živa in popolnoma zdrava in je še le prav pred kratkim koncertovala na Dunaji. Jednako utedne biti tudi ta vest neosnovana, ker Donadio ni več tako mlada, da bi jo nesrečna ljubezen gnala v samostan, vrhu tega je omožena z nekim bivšim tenorjem.

(Stekel volk) ogrizel je, kakor se poroča iz Črnovic, nad 34 oseb, mej katerimi se nahaja tudi vseučiliški profesor dr. Strobil. Sedemnajst ranjenih poslali so takoj v Bukurešt, kjer je po Pasteurjevem načinu osnovan zavod, kateremu je vodja profesor Rabes. Danes še ni mogoče dognati, koliko oseb je bilo ranjenih, ker mnogi to zakrivajo vsled prazne, mej kmeti razširjene vraže, da ogrizene ljudi v bolnici zastrupijo! Poročila iz vseh krajev, kjer je stekel volk besnel, še neso došla. Volka je končno nek kmet ubil.

(Roman nemške igralk.) Neka nemška igralka „entre deux âges“ imela je ljubezensko razmerje z nekim bogatim bankirjem. Ker je znala, da se je bankir ne bode držal dolgo, stara je bila že 32 let, inscenirala je v svojem stanovanju porod in bankirja pošteno omolzla. Zdaj je pa prišla vsa stvar na dan in igralka odgovarjala bode zato pred sodiščem.

(Živa pokopana.) V Barceloni je bilo veliko razburjenje med ljudstvom, ker se je pokazalo, da je neka ženska bila živa pokopana, ker so mislili, da je mrtva. Ko so jo izkopali, videlo se je, da je nesrečnica še le v grobu našla smrt.

(Utekel je skozi okno kupeja) neki potepuh, katerega so odpravljali po odgonu z Dunaja na Madjarsko, in na čudo, ni se mu zgodilo nič, vzlic temu, da je vlak jako brzo vozil.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.
Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—53)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

22. aprila.

Pri **Matti:** Rzeppa z družino, Horowitz, Lazei, Stähler, Bartlmay, Kren iz Kočevja. — Haublicke iz Maribora.

Pri **Stonu:** Reitmayr, Dominik, Berger, Hohlfeld, Sucharipka z Dunaja. — Petričič, Čech iz Zagreba. — Morpurgo iz Trsta. — Dr. Pitamic iz Postojane. — Urbančič iz Gracca. — Molline iz Tržica. — Sandri iz Kamnika. — Pl. Waagner iz Ljubljane.

Umrli so v Ljubljani:

22. aprila: Jeternej Maloverh, delavec, 38 let star, umrl potoma iz mestnega loga pri prenosu v bolnico za kapom. — Reza Jeršek, paznikova hči, 1½ let, Kladezne ulice št. 12, Brochitis capill.

21. aprila: Ivan Čedilnik, tesar, 81 let, Kravja dolina št. 11, Marasmus.

V deželni bolnici:

21. aprila: Ivan Zupančič, hlapec, 23 let, Peritonitis tuberculosus.

Tržne cene v Ljubljani

dne 22. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 15	Špeh povojen, kgr.	64
Raž,	5 36	Surovo maslo,	76
Ječmen,	4 87	Jajce, jedno :	2
Oves,	3 50	Mleko, liter	8
Ajda,	5 36	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	5 20	Telečje	58
Koruza,	5 50	Svinjsko	66
Krompir,	2 68	Kostrunovo	40
Leča,	10 —	Pišanec.	70
Grah,	9 —	Golob	22
Fižol,	9 —	Seno, 100 kilo.	2 00
Maslo, kgr.	— 88	Slama,	2 32
Mast,	— 68	Drva, trda, 4 metr.	6 80
Speli frišen	— 52	meška, 4	4 60

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. aprila	7. zjutraj.	736.9 mm.	6.4° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	734.8 mm.	14.8° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	734.9 mm.	7.2° C	brev.	jasno	

Srednja temperatura 8.9°, za 0.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 23. aprila t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.50	92.50
Srebrna renta	92.45	92.50
Zlata renta	110.85	110.80
5% marčna renta	101.80	101.80
Akcije narodne banke	991 —	990 —
Kreditne akcije	300.25	300.25
London	116.35	116.45
Srebro	—	—
Napol.	9 21½	9 23
C. kr. cekini	50 —	50 —
Nemške marke	57 05	57 05
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 —	181 —
Ogerska zlata renta 4%	—	105 — 25
Ogerska papirna renta 5%	—	101 — 85
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120 — 50
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zaat. listi	—	114 — 50
Kreditne srečke	100 gld.	188 —
Rudolfove srečke	10 —	20 — 50
Akcije anglo-avstr. banke	120 —	160 — 50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	219 — 50

Zahvala.

Nemožno zahvaliti se osebno za vsestransko dole prijave srčnega sočutja povodom smrti nepozabljive soproge, oziroma matere, tašče i. t. d., gospe

MARIJE LEVC ROJ. VODNIK

hišne in zemljiške posestnice,

izrekajo tem potom za darovane krasne vence ter mnogobrojno udeležbo pri sprevedu vsem prijateljem in znancem, tukajšnjim kakor tudi Ljubljanskim, dalje gospodom pevcem slav. društva „Slavec“ za ganljivo nagrobno svojo najtoplejšo zahvalo

žalujoči ostali.

V Dolu, dne 23. aprila 1891.

(331)

Izborno za setev.

Ameriška grahova sadika rodi v stroku 12 do 14 zrn, ki so jako sladka in ukusna. Za seme poslani je 50 kr. v markah.

(320—2)

A. Catturani v Trstu.

Razpis učiteljske službe.

Na slovenski osnovni šoli družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu v Trstu se razpisuje

IV. učiteljsko mesto

z letno plačo pet sto (500) goldinarjev.

Službo je nastopiti v začetku bodočega šolskega leta.

Nekolekovane prošnje s potrebnimi spričevali naj se pošiljajo do 1. majnika t. l. društvenemu vodstvu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

V Ljubljani, dne 10. aprila 1891.

Naznanilo.

P. t. občinstvu naznanjam, da sem otvoril

na Dunaji, l., Kohlmarkt št. 22

elektrotehničen zavod.

Vsprejemam vsa dela, spadajoča v to stroko, upeljava električnega svetla, prenos električne sile in dr.

Cene računam najsolidnejše.

Vsa pojasnila dajem z največjo natančnostjo in hitrostjo. (321—2)

J. ŠČUKA & Comp.

Posestvo na prodaj.

Zaradi starosti prodam svoje posestvo, oddaljeno ¼ ure od postaje Lesce in eno uro od Bleda, ležeče sredi vasi v Hrašah, tik velike ceste. K temu posestvu pripada: lepa hiša v dva nadstropja z gostilno in lepim, prostornim dvoriščem ter vodnjakom; velik, prostoren hlev, trdno zidan. Na vrtu je kozolec 19 štantov na polji pa 7 štantov. Na vrtu zraven hiše je 200 mladih sadnih dreves, na polji pa 35, katera, vsajena pred 20 leti zdaj že obilo sadja donašajo. Lani stržilo se je samo za jabelka 140 gld., dočim se je iz češpelj in hrušk naredilo mnogo mošta in žganja. Na vrtu je drevesnica v kateri je blizu 2000 mladih, cepljenih hrušk in jabolk, katerih se je leto za letom prodalo za kacij 20 gld. Zemlje, ki je lepo obdelana, zorana, dobro gnojena in na kateri je posejanih 60 mernikov, je 10 oralov, travnikov je 13 oralov, a dobro zaraščena gozda je 7 oralov. Dalje je pri hiši 2 lepih brejih kobil, 5 lepih, velikih pisanih krav, 35 jančev, 8 prešičev jako mnogo lepe mrve in obilo žita.

Cena posestva z vsemi pritliklinami je 9000 gld., brez pritliklin pa 6400 gld.

Več pove lastnik

Janez Gogala,

v Hrašah, pošta in želez. postaja Lesce na (233—3) Gorenjskem.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (198—13)

za bolni želodec!

Krčma in prodajalnica

s pripravnimi in lepimi prostori, vkupno ali vsako posebej, dá se takoj v najem za dobo 3 let. — Več se izvé pri Danijelu Predoviču v Gorenjem Logatcu. (323—3)

Pekarija v Trstu

na jako ugodnem kraju

odda se zaradi preselitve.

Več pové upravništvo tega lista.

(312—3)

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Radgonska
kisla voda po natriju in litiju najbogatejša in (270—6)
Radgonska
čista alkalična kiselica.
Glavna zaloga pri
J. LININGER-ji
v Ljubljani, Rimska cesta hiš. šte. 6.
Prodaja po prvotnih cenah.